

РЕШЕНИЕ

№ 26357

гр. София, 04.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11316** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от К. Е. Д., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица],ет.1,ап.1, срещу ЗППАМ № 24-4332-005899/319/ 24.10.2024г. по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от Т. И. П., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при 02РУ – СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата е посочено, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че видно от направеното медицинско изследване жалбоподателят не е употребил алкохол към момента на извършване на проверката, поради което не са били налице предпоставките за издаване на заповед за прилагане на принудителна административна мярка. Моли се заповедта да бъде отменена. Претендират се разноски.В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски – адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лв. и платена държавна такса.

Ответникът – Т. И. П., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при 02РУ – СДВР, в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.10.2024 г., в 09.23 часа, в [населено място], на [улица], пред номер 12, с посока на

движение от [улица] към ж.к. „Свобода“, [жилищен адрес] К. Е. Д. управлява лек автомобил Тойота „Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] след употреба на алкохол. Лицето е тествано с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с инвентарен № 0144, като е отчетена положителна проба от 0,56 промила. Издаден е талон за медицинско изследване № 288075 за МБАЛ „Св. А.“. За констатираното бил съставен АУАН серия ГА № 1062461/24.10.2024 г., като установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП

Издадена е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 24-4332-005899/319/ 24.10.2024г. по чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП, издадена от Т. И. П., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при ОЗРУ – СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 24.10.2024 г.

По делото е представен Протокол за химическо изследване № 742/25.10.2024 г. /лист 19 от делото/, както и протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или на наркотични вещества или техните аналози. От протокола за химическо изследване е видно, че в изпратените за изследване проби на лицето са доказва етилов алкохол 0,29 промила.

Други доказателства не са ангажирани от страните в процеса.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 24.10.2024 г. Жалбата е депозирана в АССГ на 01.11.2024 г., чрез пълномощник, поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-4576/01.06.2022 г. на директора на СДВР /лист 30-31 от делото/, с която е определен да осъществяват контрол по ЗДвП Т. И. П.. Приложена е и Заповед № 513з-6400/ 07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 32 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. /лит 33-34 от делото/ на Министъра на вътрешните работи, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

Видно от съдържанието на процесната заповед като основание за нейното издаване е посочено, че водачът е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, въз основа на съставения АУАН.

Съдът приема, че в случая презумптивната доказателствена сила на АУАН по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП е оборена, тъй като по делото е представен протокол от химическо изследване, от който се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на лицето към момента на извършване на проверката е 0,29 промила, т. е под посочената в чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП минимална стойност от 0,5 промила.

Допълнителен аргумент в тази насока е и обстоятелството, че е издадена Мотивирана резолюция № 24-4332-М002859/28.10.2024 г. /лист 9 от делото/ от началник група в СДВР, с която административнонаказателното производство е прекратено на основание резултатът от направеното медицинско изследване.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на делото на жалбоподателя се дължат разноски съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в общ размер на 1 010 лв., от които 1 000 лв. платено адвокатско възнаграждение и 10 лв. платена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ЗППАМ № 24-4332-005899/319/ 24.10.2024г. по чл.171, т.1, б.“б” от ЗДВП, издадена от Т. И. П., пол.инспектор в група „ООР“,отдел“ОП“ при 02РУ – СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. Е. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к „Н. 4“, [жилищен адрес] сумата от 1 010 лв. /хиляда и десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: